

ELLAN VIESTI

Anteeksi jos aukasen vanhat haavat, minä kaipaisin hieman teidän apua. En oikein osaa jatkaa elämääni, kun menetin siskoni. Liian nuorena lähti pois luotani. Kun luin kirjaasi, minulle tuli kyyneleet silmiin, kun minua alkoi koskea kovin sisälläni. Ja aloin kelaa taaksepäin kuinka siskoni menehtyi. Otan todella paljon osaa, ja teit hienon kirjan. Opin siitä todella paljon. En jatka enää, etten vain aukase haavojanne. Lähetän teille kaikille paljon voimaa. Minuun voi ottaa yhteyttä, jos haluaa. Mutta toivotan teille hyvää illan jatkoa!

Hei Ella

Otan myös osaa sinun menetykseesi. Et avannut haavoja, kun niitä ei enää ole. Ne ovat parantuneet. Maailmassa tapahtuu asioita, joita emme ymmärrä ja on vaikea hyväksyä. Mutta niin vain on. Se on tätä maailmankaikkeuden rytmiä. Kuuntelin kerran autossa psykiatri, kirjailija ja jazzmuusikko Claes Anderssonin pohdiskelua. Hän esitti hienoja ajatuksia ihmisyydestä ja elämästä. Eniten kosketti ajatus, että me - tällä hetkellä maan päällä elävät - ihmiset olemme vain murto osa kaikista ihmisistä. Suurin osa ovat kuolleita tai eivät vielä syntyneitä. Näinhän se on. Tämä ajatus toi helpotusta. Se antoi tuntuman ikuisen elämän virtaamisesta luomakunnan läpi.

Siskoasi et saa takaisin suremalla. Keskustelin yhden meedion kanssa ja hän sanoi, että niin kauan kun me täällä maan päällä pidämme kiinni vainajasta ja koemme suurta tuskaa, kuolleet eivät pääse jatkamaan matkaansa valoon. En tiedä onko se totta, mutta siskosi ei varmastikaan halua, että elät vajaan ja vain suret. Kaivata saat paljonkin, kuten minä kaipaan Camillaa. Mutta olen lopettanut suremisen ja jossittelun; entä jos, entä jos olisin, entä jos olisimme....

Jokainen elää surunsa omalla tavallaan, joten en oikein osaa antaa viisaita neuvoja. Monet ovat saaneet apua kirjasta, voit lukea heidän tarinoitaan kotisivuiltamme. Sieltä löytyy muistakin kohdista kuolemaan liittyviä ajatuksia, josta on ehkä apua. Tärkeintä on, että et hautaa surua sisääsi, vaan annat sen tulla esiin satoja - tuhansia kertoja. Älä yritä olla kova ja vain kestä. Mene surua kohti.

Olen kulkenut oman tieni tuskan läpi ja löytänyt sen alta rakkauden ja uudestaan elämän voimani. Voin hyvin. Elämä hymyilee. Työn tekeminen antaa vielä enemmän kuin ennen. Jokainen hetki on tärkeämpi kuin ennen. Ehdotan että luet kirjani moneen kertaan ja kuljet sen avulla tietä, jonka tarinani avaa sinulle. Sillä tavalla pääset surussasi eteenpäin. Pysähdy aina kun tunteet liikkuvat. Itke paljon. Ajattele siskosi kauneutta ja kaikkea kivaa mitä olette kokeneet yhdessä. Tällä tavalla estät surun jäämistä sydämeesi ja pääset vapaaksi. Rakasta ja ikävöi siskoasi koko loppuelämäsi. Ajattele että hän on nyt enkeli, joka auttaa sinua tielläsi. Hän ja minun enkelini Camilla varmaan saivat sen aikaan, että kirjoitit minulle.

Voi oikein hyvin - kaikesta huolimatta. Etsi oma arvosi ja vahvista sitä. Kuten me kaikki muutkin, olet ainutlaatuinen ihminen. Sinua rakastetaan. Sinua ajatellaan.

Hei.

Kiitos ihanasta viestistä. Se antoi minulle voimaa. Kuolemat on kyllä surullisia, mutta niinhän se tähän elämää kuuluu. Mutta jos liian nuorena lähtee kuten siskoni ja tyttärenne. Olen puoliksi islantilainen, siskoni puhui enemmän ruotsia. Synnyin Suomessa, äitini on islantilainen ja isäni suomalainen. Syvemmät sukujuureni ylettyvät Venäjälle. Taidan lukea kirjan niin monta kertaa läpi, että saan elämästä taas kiinni. Uskon että rakkaus on kunnon voima minulle, kun menin kihloihin. Pian asun mieheni kanssa yhdessä. Jotenkin voin hyvin, mutta suurin osa elämästäni menee siskon haudan luona, ja myös kaverini, joka kuoli myöhemmin sairaalassa 2004 tsunamin jälkeen. Se oli todella surullinen kokemus, kun kaverini halvantui. Hän sai pahan kohtauksen ja kuoli 20 min. kohtauksen jälkeen sairaalassa. Miksi maailma vie rakkaat pois?

Jotenkin en kestä tätä tuskaa. Kun kirjoitan sähköpostia, tuntuu ihan kuin joku iskisi veitsellä sydämeen. Mulla on yhteensä kuollut kolme. Tuntuu että ympärilläni olisi iso pala poissa, kun joku menehtyy.

Hei Ella

Kun luet kirjaa, merkitse ne kohdat kynällä, jotka koskettavat sinua eniten. Myöhemmin käyt vain ne läpi, jotta pääset tunteitteesi sisään ja löydät rauhan. Haudalla käyminen on hieno ja herkistävä asia. Toisaalta siskosi on koko ajan läsnä eli voit tavata hänet tunnetasolla missä vain. Hän on paikassa, jossa ei ole rajoja. Kuten voimme tavat Jumalamme kaikkialla: kukassa, musiikissa, kodissa, luonnossa, pilvessä, kirjassa, runossa... voit tavata myös siskosi.

Tällä hetkellä tunnet, että joku iskee veitsellä sydämeesi. Se on hyvä asia sinun elämäsi kannalta. Koin itsekin, että olin monta kuukautta henkisesti vereslihalla eli sattui ja sattui. Mutta sattuminen parantaa. Lääkärien leikkaukset sattuvat, mutta ne parantavat. Hammaslääkärin poraaminen sattuu, mutta sitten hammas tulee kuntoon.

Hyväksy kipu ja yritä löytää sen sisältä positiivista energiaa. Sinusta tuntuu kuin iso pala olisi poissa. Niin minullekin tuli sydämeeni suuri aukko. Täytyy se pala rakkaudella jota koit siskoasi, kaveriasi ja mummoasi kohtaan, niin sinusta tulee ehjempi ihminen. Sitä hekin haluavat. Jostain syystä, jota emme tiedä, oli heidän aikansa jatkaa matkaansa. He eivät halua, että kärsit - tai oikeastaan he tietävät, että kärsimyksesi tekee sinusta vahvemman. Mutta sinun täytyy itse tehdä se työ, jotta tuska muuttuu lämmöksi ja auttaa sinua elämässäsi.

Kävitkö ehkä lukemassa muiden kokemuksia sivuillamme? Saanko panna sinunkin tarinasi sinne? Jos saan, niin voiko se olla Ellan tarina? Voiko siinä olla näitä tietoja sinusta, että äitisi on islantilainen, isä suomalainen, juuret Venäjällä?

Laittaisın mielelläni tarinan sivuilleni, kun se on erilainen ja koskettava. Ihmisiä saavat apua, kun he voivat samaistua muiden kokemuksiin.

Hei.

Tottakai saat laittaa tarinani sivuille. Se olisi suuri kunnia siskolleni ja kaikille läheiselleni. Sekä minulle. Arvostan kyllä itseäni, ja uskon että pystyn jatkamaa elämäni. Kiitos kun osaat antaa hyviä neuvoja, tunnen nyt että jokin raskas esine olisi sieluni päältä poissa.